

Ministerie van Infrastructuur
en Waterstaat

Waste status assessment in the Netherlands

Explanation of the Dutch system of self-assessment

April 2025

This document contains an explanation of the Dutch system of waste status assessment for competent authorities or companies in other countries. This document is published on [Afvalstof of niet-afvalstof - Afval Circulair](#) and can be downloaded and added to the file containing evidence of an end-of-waste or by-product status.

When deciding whether an object or substance is to be considered waste or not, the definition of waste in article 3 and the conditions for end-of-waste and by-product in articles 5 and 6 of Directive 2008/98/EC are applicable. In the Netherlands these articles have been implemented in article 1.1 paragraphs 1, 4 and 6 of the Environmental Management Act. In the Netherlands this assessment is primarily made by the natural or legal person who is in possession of the object or substance (holder). The holder judges if the conditions for non-waste based on relevant laws in the Netherlands are met and assembles all the relevant evidence to prove this. This is called a self-assessment. This self-assessment can be used as evidence for the non-waste status of an object or substance. An official ruling by a specific Dutch authority on whether an object or substance is considered waste is generally not required by Dutch law, unless the competent authority needs to make a judgement on this subject during the exercise of their powers regarding permits, supervision and enforcement.

On request, the holder presents the evidence and information to the authorities involved. When presented with the information the authorities will judge if the assessment made by the holder is correct. The authorities will conclude that the substance or object concerned is waste, if:

- They are of the opinion that the provided evidence should lead to this conclusion, or
- The evidence for an end-of waste or by-product status has not been submitted, or
- They consider the evidence and information available to them to be insufficient to reach a conclusion.

The Dutch authorities are under no obligation to make a judgement about the waste status of an object or substance if this is not necessary for the exercise of their powers regarding permits, supervision and enforcement. This is why a holder may rely on their own self-assessment to judge whether or not an object or substance is waste.

The Dutch text constitutes the sole official version of this document. Any translations are for convenience only. This document can be found on [Afvalstof of niet-afvalstof - Afval Circulair](#).

Ministerie van Infrastructuur
en Waterstaat

Afvalstatusbeoordeling in Nederland

Toelichting bij het Nederlandse systeem van de
afvalstatusbeoordeling

April 2025

Dit document bevat een toelichting bij het Nederlandse systeem van de afvalstatusbeoordeling, bestemd voor bevoegde gezagen en bedrijven in het buitenland. Dit document is te vinden op Afvalstof of niet-afvalstof - Afval Circulair en kan aan het zelfbeoordelingsdossier worden toegevoegd bij de bewijsstukken waaruit blijkt dat er sprake is van einde-afval, bijproduct of voortgezet gebruik.

Bij de afvalstatusbeoordeling zijn de definitie van afvalstof in artikel 3 en de voorwaarden voor einde-afval en bijproduct in de artikelen 5 en 6 van Richtlijn 2008/98/EG van toepassing. In Nederland zijn deze artikelen geïmplementeerd in artikel 1.1 lid 1, 4 en 6 van de Wet milieubeheer (Wm). In Nederland oordeelt de houder van een materiaal zelf over de vraag of het materiaal een afvalstof of niet-afvalstof is. De houder kijkt daarbij of voldaan is aan de criteria uit een Europese verordening of nationale regeling, of de voorwaarden uit de Wm en de eventuele vereisten van het toetsingskader van het Circulair Materialenplan en verzamelt alle benodigde informatie om dit te kunnen bewijzen. Dit heet een zelfbeoordeling. Het is aan de houder zelf om een compleet en kloppend zelfbeoordelingsdossier op te stellen. Dit dossier kan worden gebruikt om aan te tonen dat er geen sprake is van een afvalstof. Een formeel besluit van een overheidsorgaan over de (niet-)afvalstatus van een materiaal is niet vereist, tenzij een oordeel noodzakelijk is bij de uitvoering van vergunningverlening-, toezicht- en handhavingstaken.

De houder moet dit dossier aan het bevoegde gezag voorleggen als daarom wordt gevraagd. Het bevoegd gezag toetst of de zelfbeoordeling van een houder klopt op basis van het dossier. Het bevoegd gezag concludeert dat een materiaal een afvalstof is, indien:

- ze van mening zijn dat de bewijsstukken en de informatie die zijn ontvangen tot die conclusie leiden, of;
- de benodigde bewijsstukken om na te gaan of een materiaal geen afvalstof is, niet zijn verstrekt, of;
- ze van mening zijn dat de bewijsstukken en de informatie ontoereikend zijn om tot een conclusie te kunnen komen.

Nederlandse bevoegde gezagen zijn niet verplicht een oordeel te geven over de afvalstatus van een materiaal, tenzij dit noodzakelijk is voor de uitoefening van hun bevoegdheden inzake vergunningen, toezicht en handhaving. Daarom mag de houder uitgaan van zijn eigen oordeel of er sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof.